

Arrest

nr. 53 640 van 22 december 2010
in de zaak RvV 59 722 / II

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VERVENNE
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERVENNE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 november 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 13 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.11.2009 werd ingediend door :

*T., L. (...)
nationaliteit: Marokko
geboren te (...) op 01.01.1945
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wil zich beroepen op de criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier aanwijzingen van terug te vinden. De getuigenis dat betrokkene zich in januari 2008 geïnformeerd heeft bij VZW Link en dat deze VZW hem heeft aangeraden te wachten op een akkoord inzake regularisatie wordt niet als een ernstige geloofwaardige poging beschouwd. Eveneens volstaan de loutere verklaringen niet dat betrokkene angst had zich te richten tot officiële instanties en dat hij door een depressie in de jaren '90 niet op de regularisatiecampagne is ingegaan. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Hoewel betrokkene wegens zijn leeftijd geen criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009 heeft ingeroepen, zou hij eventueel in aanmerking kunnen op basis van een verblijf in België sinds 31.03.2007. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt enkel een aanwervingsbelofte toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.

Betrokkene verwijst eveneens naar het feit dat er sprake is van een prangende humanitaire situatie. Zo meldt betrokkene dat hij bijna 30 jaar in België verblijft en dat hij geen enkele band heeft met zijn vaderland, waar hij slechts 2 jaar zou gewoond hebben. Betrokkene verklaart dat hij kort na zijn geboorte met zijn ouders naar Algerije is verhuisd en dat hij in 1980 besloten heeft om naar zijn geboorteland Marokko terug te keren, daar een paspoort aan te vragen om in 1981 naar Barcelona en Parijs te reizen en 30 jaar in illegaliteit in België te verblijven. Betrokkene legt echter geen bewijzen voor van zijn verblijf in Algerije en bijgevolg kan het feit dat betrokkene geen enkele band met zijn land van herkomst heeft, niet weerhouden worden. Betrokkene is zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin hij nu verzeild is geraakt, aangezien hij in het verleden verzuimd heeft om pogingen te ondernemen om zijn verblijf te regulariseren.

Betrokkene verklaart eveneens dat de familieleden met wie hij nu nog contact heeft in België verblijven. Betrokkene legt attesten voor van personen die verklaren familie van hem te zijn, maar hij legt echter geen bewijzen van verwantschap.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: depressie); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel.

Het feit dat betrokkene sinds 1982 ononderbroken in België zou verblijven, dat hij Franse spreekt, gewerkt heeft en bereid is om te werken, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen en attesten voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden."

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert de verzoekende partij onder andere een schending aan artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet, de criteria vastgesteld in de Instructie van 19 juli 2009 ter uitvoering van artikel 9bis gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij haar beslissing grondt op het feit dat de verzoekende partij geen ernstige geloofwaardige poging heeft ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen voor 18.03.2009, dat zij haar aanvraag tot verblijfsmachtiging specifiek heeft gegrond op punt 2.8a van de Instructie, dat noch de instructie noch het *vademecum* spreken over een "ernstige

geloofwaardige poging", maar slechts over een "geloofwaardige poging", dat er door de verzoekende partij een poging werd gedaan niet betwist wordt door de tegenpartij, noch dat deze geloofwaardig zou zijn, dat de tegenpartij enkel meent dat de poging niet als ernstig kan worden gekwalificeerd, dat de voorwaarde die volgens de verwerende partij niet zou vervuld zijn bijgevolg de voorwaarde van de ernstige geloofwaardige poging is en dat er een voorwaarde wordt toegevoegd die niet voorzien is in de interpretatieve instructie van 19 juli 2009.

3.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij wat volgt:

"(...) 2.1 Eerste middel

In zijn eerste middel werpt verzoeker een schending op van:

- *art. 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980*
- *de criteria vastgelegd in de instructie van 19.07.2009*
- *de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen*
- *artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980*
- *zorgvuldigheidsbeginsel*
- *rechtszekerheidsbeginsel*
- *het algemeen principe patere legem quam ipse fecisti.*

De verwerende partij laat vooreerst gelden dat zij het middel niet ontvankelijk acht in zoverre een schending wordt aangevoerd van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Immers, er werd terecht reeds geoordeeld dat onontvankelijk is, het onderdeel (en a fortiori het middel) dat met het oog op een vernietiging van een verplicht te motiveren beslissing een motiveringsgebrek aanvoert, maar hiervoor geen wetbepaling als geschonden aanduidt (cf. naar analogie: Cass. AR C.94.0369.N, 9.5.1997, Arr. Cass. 1997, 531).

Aan deze laatste vereiste beantwoordt volgens de verwerende partij niet de loutere vermelding van een motiveringsgebrek in termen van een schending van "de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Een dergelijke algemene verwijzing, zonder dat één of meer bepalingen binnen de bedoelde wet als geschonden worden aangeduid, maakt volgens de verwerende partij niet de voldoende duidelijke en precieze omschrijving van de geschonden geachte rechtsregels) uit die is vereist opdat er sprake zou kunnen zijn van een middel als bedoeld in art. 39/78 io. 39/69 §1, 4° van de wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (cf. naar analogie de rechtspraak van de Raad van State i.v.m. het begrip "middelen" in de zin van art. 2, § 1, 3° van het besluit van de Regent dd. 23.8.1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State; zie ook bv. R.v.St. nr. 48.643, 20.7.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 43.137, 2.6.1993, RACE. 1993, z.p.).

De verwerende partij is derhalve van oordeel dat dit onderdeel van het eerste middel van verzoeker in rechte onvoldoende behoorlijk is onderbouwd om als ontvankelijk te kunnen worden beschouwd.

Overigens betreft de kritiek die verzoeker in zijn middel op de motivering van de bestreden beslissing uit, de inhoud van die motivering en niet haar uitdrukking, zodat zij niet pertinent kan zijn binnen een middel dat verzoeker stelt te steunen op een wet "betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Voor zover de Raad verzoekers kritiek toch enige pertinentie zou menen te kunnen toedichten, en dus louter subsidiair, merkt de verwerende partij bijkomend nog op dat deze kritiek geenszins kan worden aanvaard.

Verzoeker meent dat zijn aanvraag op grond van het criterium 2.8.A van de vernietigde instructies van 19.07.2009 ten onrechte werd afgewezen omdat hij geen "ernstige geloofwaardige poging" heeft ondernomen om een wettig verblijf te bekomen voor 18.03.2008, terwijl deze instructies geen "ernstige geloofwaardige poging" doch slechts een "geloofwaardige poging" vereisen.

Verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen niet kunnen worden aangenomen.

Dienaangaande merkt de verwerende partij op dat de instructie van de minister geen bron van recht uitmaakt, terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig art. 39/2 §2 van de wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, uitspraak doet, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Bovendien beschikt de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij de beoordeling van de vraag of aan verzoeker een machtiging tot verblijf kan worden toegekend, over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Zoals algemeen bekend heeft de Dienst Vreemdelingenzaken zich geëngageerd om de richtlijn van de Minister van Migratie- en Asielbeleid, in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid, te blijven toepassen, hetgeen net ten gunste is van de vreemdelingen die een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend in toepassing van deze instructies.

Terwijl uit de motieven van de bestreden beslissing - die hier als herhaald kunnen worden beschouwd - duidelijk blijkt dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van de (vernietigde) instructies van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

De bestreden beslissing werd dan ook afdoende gemotiveerd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St, nr. 101.624 van 7 december 2001).

Verzoekers beschouwingen zijn niet ernstig.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid besliste, na onderzoek en gelet op de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, terecht verzoekers aanvraag te verwerpen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij geheel binnen de hem toebedeelde bevoegdheid en conform de ter zake relevante rechtsregels.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen. (...)"

3.3 De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Er dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling met betrekking tot het al dan niet beëindigen van het verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag

is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 27 november 2009 een aanvraag tot machtiging van verblijf heeft ingediend en dit op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet waarbij zij toepassing heeft gemaakt van de instructie van de gemachtigde van de staatssecretaris van 19 juli 2009 en zich wenst te beroepen op criterium 2.8A, 'verblijf van 5 jaar + duurzame lokale verankering in België'.

Vooreerst wijst de Raad op het volgende. In het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beschikt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid over een ruime discretionaire bevoegdheid om te beslissen welke door de verzoekende partij aangebrachte elementen al dan niet aanvaard worden teneinde een verblijfsrecht toe te staan. Deze discretionaire beoordelingsvrijheid heeft echter de redelijkheid tot grens (RvS 16 juni 2004, nr. 132.494). In de instructie van 19 juli 2009, waarvan de toepassing door geen enkele partij betwist wordt, staan enkele situaties beschreven welke als prangende humanitaire situaties worden beschouwd. De verwerende partij heeft gebruik gemaakt van zijn ruime discretionaire bevoegdheid om rekening te houden met de instructies van 19 juli 2009 waarop de verzoekende partij uitdrukkelijk beroep heeft gedaan. Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de gegrondheid van het beroep de Raad zich niet vermag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is, in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het criteria een 'duurzame lokale verankering in België' wordt in de Instructie als volgt verduidelijkt:

" Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

A. De vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt;

En die voor 18 maart 2008 [de datum van het regeerakkoord] gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen. (...)"

In de 'Verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, 3e lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet' wordt het criterium 2.8A, 'Duurzame lokale verankering – ononderbroken verblijf van 5 jaar' als volgt toegelicht:

" Het gaat om personen die in België een duurzame lokale verankering hebben ontwikkeld, sinds tenminste 5 jaar ononderbroken in ons land verblijven en die aan de hieronder vermelde voorwaarden voldoen.

Dit criterium wordt alleen in aanmerking genomen voor de aanvragen ingediend tussen 15-09-2009 en 15-12-2009 inbegrepen (u hebt DRIE MAANDEN vanaf 15-09-2009 om uw aanvraag in te dienen of te actualiseren).

a) U voldoet aan de volgende voorwaarden (deze 3 voorwaarden zijn cumulatief):

1) U verblijft tenminstens 5 jaar ononderbroken in België voorafgaand aan de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf (5 jaar gerekend vanaf 15 december 2009).

2) U hebt vóór 18 maart 2008:

- een wettig verblijf in België gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk verleend verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum);*
- geloofwaardige pogingen ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.*

3) U kunt een lokale verankering in België aantonen. (...)"

Omtrent de voorwaarde 'Vóór 18 maart 2008 - een wettig verblijf in België hebben gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum)-geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.' stelt de verzoekende partij in haar aanvraag dat 'En die voor 18 maart 2008 [de datum van het regeerakkoord] gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] Mijnheer T. kreeg op 4 januari 1981 een Marokkaans paspoort toegekend dat geldig was voor een termijn van 5 jaar. Met die paspoort reisde de heer T. probleemloos via Spanje een Frankrijk naar België. Aan de grens met België werd verzoeker niet gecontroleerd. Lang voor de opgelegde datum van 18 maart 2008 verbleef mijnheer T. dus een tijd legaal in ons land. Omdat hij schrik had om zich op officiële diensten aan te melden en eind jaren '90 te depressief was om stappen te ondernemen heeft hij nooit een nieuwe procedure opgestart om verblijfspapieren te bekomen. Toen de heer T. zich begin 2008 aanmeldde bij 'Meeting', een Onthaal- en Steunpunt voor Mensen Zonder Wettig verblijf, werd hem aangeraden te wachten met het indienen van een dossier tot er een akkoord werd gesloten betreffende eventuele nieuwe regularisatiecriteria (bijlage 31)

De gevoegde bijlage 31 betreft een 'Getuigenis m.b.t. T,L (...)' opgemaakt te Brussel op 23 september 2009 en waarin de VZW Link, Centrum voor Interculturele Samenlevingsopbouw, stelt dat 'De heer T wendde zich in eerste instantie tot onze dienst in een poging om zijn verblijf te regulariseren. Aangezien hij op dat moment niet in aanmerking kwam voor de geldende criteria, hebben wij hem aangeraden te wachten op een akkoord inzake regularisatie.'

De gemachtigde van de staatssecretaris stelt in de bestreden beslissing hieromtrent dat 'betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. De getuigenis dat betrokkene zich in januari 2008 geïnformeerd heeft bij VZW Link en dat deze VZW hem heeft aangeraden te wachten op een akkoord inzake regularisatie wordt niet als een ernstige geloofwaardige poging beschouwd. Eveneens volstaan de loutere verklaringen niet dat betrokkene angst had zich te richten tot officiële instanties en dat hij door een depressie in de jaren '90 niet op de regularisatiecampagne is ingegaan. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.'

Eenzijds stelt de Raad vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris motiveert dat de verzoekende partij noch een periode van wettig verblijf heeft gehad voor 18 maart 2008 noch voor deze datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om een wettig verblijf te bekomen en dat de verzoekende partij dit niet aantoonde noch dat er in het administratief dossier aanwijzingen van te vinden zijn. Anderzijds motiveert de gemachtigde van de staatssecretaris dat de getuigenis dat de verzoekende partij zich in januari 2008 geïnformeerd heeft bij VZW Link en dat deze VZW haar heeft aangeraden te wachten op een akkoord inzake regularisatie, niet als een ernstige geloofwaardige poging wordt beschouwd. Uit het criterium 2.8A van de vernietigde instructie en uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij ondermeer moet aantonen dat zij een periode van wettig verblijf in België heeft gehad voor 18 maart 2008 of voor 18 maart 2008 'geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen'. Bij de beoordeling van dit element in de bestreden beslissing heeft de gemachtigde van de staatssecretaris echter een voorwaarde toegevoegd, met name dat de 'geloofwaardige pogingen' tevens als 'ernstig' moeten kunnen worden beschouwd. De getuigenis van de verzoekende partij wordt niet aanvaard omwille van het feit dat dit geen 'ernstige' geloofwaardige poging is terwijl enkel een geloofwaardige poging wordt vooropgesteld in de vernietigde instructie. De gemachtigde van de staatssecretaris is onredelijk tot haar besluit gekomen.

Het onderdeel van het middel waarbij een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van een onderdeel van het eerste middel, met betrekking tot de aangevoerde schending van 'de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen', opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van [REDACTED] door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 13 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS,

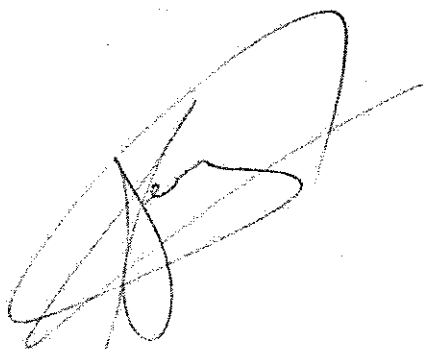
kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS